

"TIME FESTIVAL" TE GENT

Tijdens de tweede helft van mei werd in Gent voor de eerste maal het "Time Festival" georganiseerd. In 1989 reeds had het Nieuwpoortteater het initiatief genomen om een stadsfestival op te zetten met New York als thema. Er werd een samenwerkingsverband aangegaan met het Centrum Vooruit en met het Museum van Hedendaagse Kunst. Behalve deze drie organiserende centra werden tal van andere Gentse instanties bij het initiatief betrokken.

Op die manier kon een hedendaags kunstfestival tot stand komen waarin plaats was voor de meest diverse artistieke uitingen. Want behalve muziek, dans en theater kwamen ook de plastische kunsten, video, performances en literatuur aan bod. Er werd gekozen voor het presenteren van kunstenaars uit de Verenigde Staten. De organisatoren hoopten dat het festival tot een inspirerende confrontatie tussen de uitgenodigde artiesten en de plaatselijke kunstenaars zou leiden.

Het "Time Festival" is ongetwijfeld een interessant initiatief dat het publiek een staalkaart kan tonen van het hedendaags kunstgebeuren in een bepaald land of rond een bepaald thema.

Zo kreeg men in Gent een hele reeks voorstellingen, performances, installaties, enz. te zien van o.m. Karen Finley — eerst geprogrammeerd, dan afgelast en ten slotte toch weer op het programma verschenen —, de Margaret Jenkins Dance Company, Rinde Eckert, Rachel Rosenthal, Ann Papoulis, Paul Zaloom, e.a. Bijna principieel koos men voor niet gevestigde kunstenaars.

Graag komen we hier nog even terug op twee voorstellingen die hoge verwachtingen opriepen maar deze toch niet konden inlossen.

In het Nieuwpoortteater had men de gelegenheid het LAPD (Los Angeles Poverty Department) aan het werk te zien. Het betreft hier een groep daklozen en beginnende artiesten zonder enige opleiding die onder leiding van John Malpede sedert 1985 theater maken. De voorstelling die zij in Gent brachten ademde een sfeer van anarchie en agressiviteit. De groep had net enige tijd in Amsterdam gewerkt waar Malpede ook enige Nederlanders had opgepikt. Zodoende werden er tussendoor ook enkele flarden Nederlands gesproken.

Het chaotische gebeuren bood allicht een reflectie van het harde straatleven van dakloze mensen. Er heerste een sfeer waarin elk ogenblik geweld kon losbarsten. Brutale sex, grove taal, harde confrontaties met ordediensten waren de dominerende componenten van het eigenlijk wat gênante schouwspel. Malpede overschouwde en dirigeerde het geheel, dat hij zelf net niet helemaal in de hand leek te hebben.

Af en toe werden de toeschouwers op nogal uitdagende wijze bij het gebeuren betrokken : een achterhaald en effectloos procédé ! Het is niet onmogelijk dat dergelijk spel een zekere therapeutische waarde heeft voor de acteurs. Het is echter de vraag of men daar op een scène moet mee uitpakken. Zelfs over de problematiek van daklozen wordt niets bijgebracht; hun toestand wordt alleen maar misbruikt voor een soort voyeurisme.

Met belangstelling werd ook uitgekeken naar de uitvoering van *Europera V* van John Cage in de Gele Zaal. Net als de vier voorafgaande "Europera"s vertrekt dit werkstuk van Cage van de idee : "De Europeanen hebben ons de afgelopen 150 jaar voortdurend opera's toegezonden; nu stuur ik ze allemaal terug". *Europera V* werd uitgevoerd door een tenor, een sopraan, een pianist. Verder werd er gebruik gemaakt van een oude platenspeler en een televisie. De juxtapositie van live gezongen aria's uit bekende opera's, oude opnamen en allerlei hedendaagse klanken leidt tot een gefragmenteerde ervaring van tijd en cultuur. Bijzonder verrassend kan men dit in onze "postmoderne" tijd nog moeilijk noemen.

De totaalindruk van het Time Festival is dat de intenties interessant en prijzenswaardig zijn. Men wil werk tonen van onafhankelijke, eigenzinnige kunstenaars; men heeft oog voor de maatschappelijke relevantie; de meest uiteenlopende disciplines komen aan bod. Het artistieke risico is — terecht — inherent aan een dergelijke benadering. Toch zijn voor de programmatie van een eventuele volgende editie een grotere selectiviteit en een kritischer ingesteldheid vereist.

J.V.